

то иди желядъ-а, неусѣтили какъ иъзали ведно и дрѣхъ-а мѣ. А Оукъ-а, като сѣзнѣлъ, и като видѣлъ какъ е станало, рѣклъ: **С** закъиши добытци! вы на шрѣги-тѣ вѣла за дрѣхи подавате, а мѣнѣ, който вы сранѣж, иъзалисте и дрѣхъ-та.

Почѣва това сказаніе: че много челоуѣцы отъ вѣмѣе стрѣватъ добро на Оуи, който нѣматъ никакво родство съ тѣхъ, а напротивъ правятъ зло на своиѣ си роднины.

Рыбаръ-а и Смарѣда-та. 124.

Сдинъ Рыбаръ челоуѣкъ фърмѣлъ мрѣжъ-тѣ си въ Морѣ-то, и оуловѣлъ еднѣ рыбка называемѣ Смарѣдъ. Понѣже была малка, молила съ сего да ѣ не взѣма, ми да ѣ пѣсти, зацо была мѣнечка. Но кога по-растѣ, дѣмала, и стана голѣма, тогава мѣжешъ да мѣ хвѣтишъ, зацо и въ по голѣмѣ побѣжъ ще ти вѣжъ. А Рыбаръ-а рѣклъ: Но азъ бездѣменъ ще съ ѣкъ, кодо Остѣвъ печѣлѣжъ-тѣ, кодо е въ рацѣтѣ ми, че была малка, а да съ надѣжъ да намѣрѣмъ дрѣгъ, кодо щѣла да вѣде голѣма.

Сказаніе-то почѣва: че бездѣменъ е Оуи челоуѣкъ, който съ надѣе за по голѣмо, а Остѣвъ кодо има въ рацѣтѣ си, че было малко.

Конь-а и Магарѣ-то. 125.

Челоуѣкъ нѣкій имѣлъ Конь и Магарѣ. Като вѣркѣли въ пѣтъ-а, Магарѣ-то рѣкло на Конь-а: земѣ отъ то-варъ-а ми, ако ѣщешъ да ти съмъ здраво: А той не по-сѣдѣлъ. А Магарѣто паднѣло отъ много трѣдъ, и оумрѣло: А Господаръ-а имъ като натовѣрилъ сѣчко-то на Конь-а, и самъ-тѣ ещѣ коужъ отъ Магарѣ-то, тогава Конь-а пла-кѣлъ и выкѣлъ: Оуви мнѣ всезаощѣтномѣ! що съ сѣдѣчи